

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **W. S.** ,

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 października 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 listopada 2017 r. , sygn. akt [...], zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 lutego 2020r. , sygn. akt [...]

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2017 r., sygn. akt [...], Sąd Okręgowy w K. skazał W. S. za pięć przestępstw oraz dwa ciągi przestępstw z art. 91 k.k. na łączną karę 8 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 300 stawek dziennych , ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Wyrok ten, który dotyczył także 23 innych osób, zaskarżył m.in. obrońca oskarżonego W. S. Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt [...] – w odniesieniu do W. S. - ten zaskarżony wyrok wprawdzie zmienił co do trzech czynów (odnośnie kwalifikacji prawnej i opisu przypisanego czynu), ale w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy.

Od tego wyroku obrońca skazanego wniósł kasację w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Wniosku tego obrońca – w sposób odrębny w stosunku do samej kasacji - nie uzasadniał.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Nadto potrzeba zastosowania wskazanej w art. 532 k.p.k. instytucji może też zaistnieć wówczas, gdy wystąpi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, widoczne *prima vista*.

Odnosząc te rozważania do realiów rozpoznawanej sprawy wypada zauważyć iż, że skarżący nie przedstawił argumentów, które mogłyby przemawiać za wstrzymaniem wykonania zaskarżonego wyroku.

Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku, tym bardziej zważywszy na to, że zaskarżony wyrok jest prawomocny i przez to - jak to już nadmieniono - powinien być wykonywany niezwłocznie.

Samo wniesienie kasacji nie wystarcza do uznania zasadności złożonego w trybie art. 532 k.p.k. wniosku.

Niezależnie od tego – stwierdzić należy - że zarzuty podnoszone w kasacji (jakkolwiek niewątpliwie bardzo liczne i rozbudowane) obecnie nie jawą się jako na tyle oczywiście - zwłaszcza w kontekście wymogów wskazanych w art. 519 k.p.k. oraz art. 523 § 1 k.p.k. - trafne (nie przesądzając jednakże o ostatecznej ich ocenie

możliwej do dokonania dopiero po rozpoznaniu kasacji) , by to miało przesądzać o zasadności przedmiotowego wniosku.

Sąd Najwyższy nie dopatrył się z urzędu też innych powodów, dla których wykonanie orzeczonej kary miałoby rzeczywiście wiązać się dla skazanego ze szczególnymi, nadzwyczajnymi uciążliwościami. Wobec ich niestwierdzenia w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.